

CYNTHIA HARROD-EAGLES

Aféry zámku Ashmore

IKAR

Dávne tajomstvá
čakajú na odhalenie

CYNTHIA HARROD-EAGLES

Aféry
zámku
Ashmore

Preložila Miriam Ghaniová

IKAR

Cynthia Harrod-Eagles
THE AFFAIRS OF ASHMORE CASTLE

Copyright © Cynthia Harrod-Eagles 2022

The moral right of the author has been asserted.

All rights reserved.

First published in Great Britain in 2022 by Sphere

Translation © 2024 by Miriam Ghaniová

Jacket design © Ellen Rockell - LBBG

Main image © Trevillion

Slovak edition © 2024 by IKAR, a.s.

ISBN 978-80-551-9318-2

Venujem Tonymu, ako vždy

HLAVNÉ POSTAVY

NA ZÁMKU ASHMORE

Rodina

Giles Tallant, šiesty gróf zo Staintonu

- jeho manželka Kitty, grófka
- jeho najstaršia sestra Linda, vydatá za vikomta Cordwella
- jeho brat Richard
- jeho sestra Rachel, sedemnásťročná
- jeho sestra Alice, šestnásťročná
- jeho ovdovená babička Victoire (grandmère)
- nevlastný brat jeho starého otca Sebastian (strýko Sebastian)
- jeho ovdovená matka Maud, ovdovelá grófka
- jej brat Fergus, deviaty gróf z Leaku (strýko Stuffy)
- jej sestra Caroline, vdova po sirovi Jamesovi Manningtreem (teta Caroline)
- jej sestra Victoria (teta Vicky), vydatá za princa z Wittensteinu-Glücksbergu (strýko Bobo)

Služobníctvo

Moss, majordómus

pani Websterová, gazdiná

Hook, grófov komorník

Speen, komorník pána Richarda

Crooks, komorník pána Sebastiana
slečna Hattová, komorná grófký
slečna Taylorová, komorná ovdovelej grófký
Dorey, krajčírka
pani Oxleaová, kuchárka
Ida, Brigid, Aggie, slúžky v kuchyni
William, Cyril, sluhovia
Rose, Daisy, Doris, Ellen, Mabel, Tilda, slúžky
Frewing, portier

V stajni

Giddins, hlavný paholok
Archer, grófov paholok
Josh Brandom, paholok mladých dám
John Manley, Joe Green, kočiši

Na panstve

Markham, šafár
Adeane, správca
Moresby, advokát
Saddler, hájnik
Cutmore, lesník
Gale, tesár
Peason, hlavný záhradník

V DEDINE

Kostol svätého Petra

- doktor Brannister, farár
- pán Arden, zbormajster
- Anstruther, kaplán
- Gomperts, kostolník

Lekári

- doktor Arbogast
- doktor Welkes

Tom Holyoak, policajt

Persons, prednosta stanice

pani Albrightová, vedúca pošty

Eli Rowse, kováč

Axe Brandom (brat Josha), pomocný kováč

NININA RODINA

Nina, vydatá za Josepha Cowlinga a Kittina kamarátka

- jej teta Schofieldová
- jej priateľka Lepida Morrisová
- pisár pána Cowlinga, Decius Blake

NININA RODINA

otec - major Anthony Sanderton, zosnulý

matka - Antonia Marie Dawnayová, zosnulá

teta - Alexandre Schofieldová, rodená Sandertonová, z Draycott Place

PRVÁ KAPITOLA

Január 1903

Maud Staintonová sa cítila nespokojne. Nebola na to zvyknutá. Odmietala byť spájaná s emóciami, jej vlastnými či cudzími. Predstavovali pre ňu pôžitkárstvo. Podobne pristupovala aj k chorobám – priznanie, že sa človek necíti dobre, dokazovalo nedostatok charakteru. Neexistovalo na to žiadne ospravedlnenie.

Bola najstarším dieťaťom ôsmeho grófa z Leaku. Vyrástla na hrade Cawburn, v žulovej pevnosti, kde strašili vrany. Nachádzal sa vo vetrom ošľahanej časti Northumberlandu, kde ľudia museli byť vytrvalí, aby dokázali prežiť. Jej otec bol nedostupný a desivý človek. Svoju matku si pamätala len ako tehotnú alebo v pôrodnici. Vyblednuté stvorenie, ktoré sa vzdalo a zomrelo hneď, ako po troch dcérach a niekoľkých potratoch darovala grófovi živého syna. Maud, vtedy jedenáastročná, musela zaujať pozíciu panej domu a matky svojich súrodencov. Zodpovednosť vykovala jej železný charakter. Jemnosť v ňom nemala priestor.

Jej otec nikdy neskrýval znechutenie z toho, že mal pred potrebným synom tri dcéry. Maud veľmi skoro pochopila, že sa môžu vykúpiť len dobrými manželskými zväzkami. Victoria, najmladšia a najkrajšia, si získala princa z Wittensteinu-Glücksbergu. Caroline, ktorá mala najmilšiu povahu,

zvábila sira Jamesa Manningtreeho. Aj keď bol len rytierom, bol jedným z najbohatších mužov v Londýne. Maud bola z troch sestier najobyčajnejšia, ale Forrestovo dievča sa mohlo obzeráť tak vysoko, ako si len prialo. Dúfala, že sa vydá za vojvodu; no keď nastal správny čas, neboli k dispozícii žiadni vojvodovia či markízi vo vhodnom veku.

William Fairburn Louis Tallant, piaty gróf zo Staintonu, mal dostatočne dobrý rodokmeň, pekné vidiecke sídlo – zámok Ashmore – a veľký majetok. Maud sa za neho vydala, spravovala jeho dom, porodila mu deti a zastávala potrebné postavenie v spoločnosti. Willie Stainton bol všetkým, čo sa od grófa na verejnosti vyžadovalo. Maud nevedela nič o jeho márnotrati, jeho milenkách a hazardných hrách. Až po jeho náhlejši smrti na poľovačke sa dozvedela, že sídlo doviedol takmer ku krachu.

Jej starší syn Giles zdedil spolu s titulom aj dlhy, a aby získal naspäť majetok, oženil sa s dedičkou, z ktorej sa stala grófkou zo Staintonu. Maud sa to nepáčilo. Nemohli existovať dve lady Staintonové – ale existovali a ona bola zrazu tá menej dôležitá.

Počas vianočného obdobia, dvoch týždňov, kedy sa stretla celá rodina, sa jej nespokojnosť ešte prehĺbila. Stratila svoje miesto vo svete. Prekliaty Willie Stainton z nej urobil vdovu. Nevedela, čo má robiť.

V to ráno, tesne po Novom roku, skúmala tváre okolo raňajkového stola. Jej najstaršia dcéra Linda prišla stráviť sezónu s manželom a dvoma deťmi. Z Lindy, ktorá bola vysoká a obyčajná ako jej matka, sa postupne stávala len kosť a koža. Hltala druhý tanier ryže s rybou, akoby týždeň nejedla. Lindino manželstvo s vikomtom Cordwellom dohodol jej otec, ktorý sa vopred dostatočne neinformoval a rozsah dlžôb cordwellského sídla vyšiel najať, až keď bolo neskoro. Gerald Cordwell bol príjemný a sympatický muž, ktorý mal síce plno láskavých rečí, no nebol schopný reálnych činov. Keďže nevedel zachrániť

svoj majetok, Linda trávila každú chvíľu plánovaním, ako byť kdekoľvek inde než na schátranom panstve Holme.

Maud nimi pohrdala.

Na druhom konci stola jej druhý syn Richard, ktorý pôsobil ako vojak v Južnej Afrike, rozosmieval svoje mladšie sestry Rachel a Alice. Richarda mali všetci radi. Dokonca aj o Maud bolo známe, že sa na neho občas usmiala. Po svojom otcovi zdedil pekný vzhľad a nenútený šarm.

Alice ešte nebola v potrebnom veku, a preto Maud nezaujímala. Rachel však minulé leto dovŕšila sedemnást rokov a Maud mala v úmysle ju počas tejto sezóny predstaviť v spoločnosti. Teraz bol jej plán ohrozený. Pozrela sa späť na druhý koniec stola, kde Giles čítal noviny a Kitty, ktorá sa pohrávala s hriankou, sa pozerala do prázdna. Kitty bola tehotná a dieťa sa malo narodiť v máji. Ak chcela nahnevať svokru, nemohla si to lepšie načasovať. Vyzerala ako dievča, pre ktoré môže byť tehotenstvo namáhavé. Maud plánovala pre Rachel okázalý vstup do spoločnosti, po ktorom malo nasledovať oslňujúce manželstvo. Teraz však nad všetkým visel Kittin stav. Určite by začala rodiť presne v čase Rachelinho debutu. Pravdepodobne by s tým mala toľko problémov, že by Rachelin triumf popri jej dráme pôsobil bezvýznamne, a Maudina tvrdá práca by vyšla nazmar.

Maud zúrila. Po celoživotnom stoicizme a plnení svojich povinností dospela k tomu, že bola len obyčajná vdova, tolerovaná v dome, ktorý jej kedysi patril. Musela zaujať druhé miesto za niekým bezvýznamným, jej plány boli narušené a ona s tým nemohla nič robiť. Giles – Giles! – zaujal miesto jej manžela a bol rovnako ľahostajný k jej želaniam, ako bola ona k tým jeho. Prekliaty Stainton aj jeho smrť! Dočerta s ním!

Rachel cítila, že sa na ňu niekto pozerá. Bola bojzlivejšia ako Alice a vždy sa bála pokarhania. Keď sa s obavami

pozrela na matku, líca jej zafarbil rumenec mimovoľnej viny. Mala peknú tvár, lemovanú dlhými svetlými prstenkami vlasov, no v poslednom čase pôsobila akosi zvláštne. Maud si to všimla, no nenapadlo jej opýtať sa na dôvod. V hlave jej však skrsol nápad. Zrazu sa jej rozprúdila krv a začala premýšľať nad plánom, ktorého detaily zapadli na svoje miesto nanajvýš uspokojuvým spôsobom.

Kútikom oka videla, ako Linda odložila vidličku, jej tanier zostal dočasne prázdny, a Giles začal nemotorne otáčať ďalšiu stranu novín. Vedela, že musí zachytiť tento okamih.

„Rozhodla som sa,“ povedala a všetci sa hneď na ňu pozreli: do istej miery stále vedela prikazovať, „že budúci týždeň pôjdem do Darmstadtu a Rachel pôjde so mnou.“

Sluhovia boli zhromaždení okolo ich raňajkového stola a čakali, kým pán Moss, majordómus, a William, prvý sluha, prídu z jedálne. Ellen, jedna zo slúžok, ktorá pomáhala pri raňajkách na panstve, pricipitala na svoje miesto pri stole a povedala: „To teda rozprúdilo veľkú debatu! Hádajte, čo som počula!“

Musela sa však znovu postaviť, keďže vošiel pán Moss, ktorý ju predbehol. „No, ohlásili veľmi podstatnú zmenu plánov. Čudujem sa, že ste to nespomenuli, slečna Taylorová.“

Slečna Taylorová, komorná ovdovelej grófky, nevedela, o čo ide, a zatajila to povýšeneckým pohľadom. „Najskôr sa pomodlime, pán Moss. Deň môžeme v zbožnosti apoň začať, aj keď to nevydržíme až do večera.“

„Ach - ach - hm!“ Moss sa zatváril nahnevane. V niektorých veľkých domoch prevládala silná náboženská viera s každodennými rannými a večernými modlitbami v priestoroch pre služobníctvo a s prísnou disciplínou ohľadom jazyka a morálky. Náboženská atmosféra pod schodmi závisela viac od sklonov komorníka než od príkazov panej domu. Moss sa považoval za racionalistu, takže Vše-

mohúci v jeho vláde výrazne nefiguroval. Na druhej strane bol však veľkým zástancom tradícií a nepáčilo sa mu, že ho slečna Taylorová podrazila. Prísne sa rozhliadal okolo stola, až kým sa každá hlava nesklonila, a následne začal odriekať modlitbu hlasom vhodným do katedrály.

„Amen.“

Stoličky zaškrípali, všetci sa posadili, tanier s chlebom sa rýchlo presúval okolo stola. Služky z kuchyne, Aggie a Brigid, priniesli veľkú kanvicu, ktorú položili pred pani Websterovú, teplé jedlá postavili pred pána Mossa a ponáhľali sa späť do kuchyne, kde mali vlastné raňajky.

„Pokračujte, Ellen,“ povedala Tilda. „Čo ste počuli?“

Rodina sa pri raňajkách obsluhovala sama, ale starému grófovi sa páčilo mať pri príborníku majordóma a prvého sluhu, a novému grófovi nenapadlo zrušiť toto pravidlo. Ženy pri stole neobsluhovali, ale Ellen bola pri servírovačej skrinke hneď pri jedálni, kam ukladala špinavé veci na podnos.

„No,“ povedala, „viete, že jej milosť chodí každý rok v januári do Nemecka.“

„Prečo?“ začudovala sa Tilda, ktorá nastúpila minulé leto.

„Pretože sa jej sestra vydala za nemeckého princa,“ vysvetlila Ellen. „Má palác, ktorý má také smiešne meno, niečo ako Washtub...“

„Wachturm,“ opravila ju gazdiná, pani Websterová. „Nedaleko Darmstadtu.“

„Palác!“ povedala bledá, pekná Milly, ktorá bola tiež nová. „Nóbl!“

William sa na ňu zbožne pozrel, akoby povedala niečo veľmi dôležité. Jeho láska bola vždy žiarivá a krátka a len zriedka ju vyjadroval niečím iným než zbožným pohľadom.

„Jej milosť tam zvykne chodiť na návštevu každý rok, asi na šesť týždňov,“ povedal Moss. „Môžem vám ponúknuť ryžu s rybou, slečna Taylorová?“

„Nie, ďakujem,“ povedala rozhodne slečna Taylorová. „Tá treska bola určite pokazená. Cítila som to, keď som dnes ráno prešla okolo kuchyne.“

„Je to tá istá ryba, ktorú malo aj panstvo,“ prekvapene zareagoval Moss. „V jedálni sa nikto nestážoval.“

„Aj ju niekto v jedálni ochutnal?“

„Jej milosť mala kúsok. A lady Cordwellová mala dve porcie.“

Speen, komorník pána Richarda, sa zasmial. „To nie je záruka. Zjedli by aj trus, keby ste im ho položili na tanier.“

Na to sa ozvala slečna Taylorová: „Síce by som to neformulovala tak vulgárne, pán Speen, ale v podstate máte pravdu. Kvalita jedla nie je pre moju pani a lady Cordwellovú dôležitá. Vždy ma to mrzelo. Nič to však nemení na skutočnosti, že treska je pokazená a nezamaskuje to ani množstvo karií. Čo je v druhom jedle?“

Moss zdvihol veko. „Vyprážaná šunka,“ povedal.

Slečna Taylorová cúvla. „Podľa vône tipujem, že ju vyprážali na panvici na ryby. Dnes ráno si teda musím vystačiť s chlebom. Tá opitá hlupaňa v kuchyni sa nezlepší, pani Websterová.“

„Neviem s tým nič urobiť,“ odpovedala pani Websterová. „Ak ju chcete nahradiť, budete sa musieť porozprávať so svojou paňou.“

„V žiadnom prípade,“ rozhorčene povedala slečna Taylorová. „To nie je moja práca. Mohli by ste mi láskavo podať marmeládu...“

„Egrešový džem,“ opravila ju pani Websterová. „Marmeládu sme minuli, okrem tej, čo som odložila pre panstvo.“

„No! Tento dom ide od deviatich k piatim...“

Rose bola z rozhovoru unavená. „Čo je to za skvelú novinu, ktorú ste počuli?“ netrpezlivo sa spýtala Ellen.

Ellen rýchlo prehltila kúsok chleba, ktorým potláčala prvé agónie hladu, a dôležite povedala: „Jej milosť odchá-

dza na budúci týždeň do Nemecka a berie so sebou aj lady Rachel!“

Chyžná Daisy, ktorá sa starala o mladé dámy, povedala: „Toto je prvýkrát, čo niečo také počujem. Vedeli ste o tom, slečna Taylorová?“

Slečnu Taylorovú pred odpoveďou zachránila Rose, ktorá povedala: „To nemôže byť pravda. Myslela som si, že jej milosť tento rok nikam nepôjde. Túto sezónu sa má lady Rachel predstaviť v spoločnosti. Ak pôjdu do Nemecka, nebudú mať čas na prípravu.“

„Tento rok ju nepredstaví,“ povedala Ellen. „Jej milosť povedala, že lady Rachel je ešte veľmi mladá a nezaškodí ešte rok počkať. V Nemecku stretne veľa ľudí, získa viac sebadôvery a budúci rok sa bude môcť o to lepšie predstaviť.“

Slečna Hattová, Kittina komorná, ktorá počúvala, ale zriedka hovorila, prehodila: „Možno si všimla, že je lady Rachel v poslednom čase bez nálady.“

„Čo tým myslíte?“ opýtala sa Daisy. „Je v poriadku. Vždy bola z tých dvoch tá tichšia, ale nie je chorá.“

„Nehovorím, že je chorá, len nie je v obvyklej nálade,“ povedala slečna Hattová.

„Možno je zamilovaná,“ podpichol Speen. V jeho prevedení mohla aj veta *podali by ste mi cukor* znieť ako neslušný návrh.

„Ale do koho by mohla byť zamilovaná?“ uvažovala Daisy. „Nikdy nikam nechodí. Každopádne, keby to bola pravda, vedela by som o tom. Lady Rachel by mi to povedala.“

Rose jej venovala pohrďavý pohľad. Nemyslela si, že by si čo len jedno z dievčat otvorilo srdce pred Daisy, ktorá bola notorická klebetnica. Nebola ani dobrá slúžka, bola lenivá a sebecká. „Nerozumiem tomu,“ povedala, „že sme o tom nevedeli. Lady Linda by mi určite niečo naznačila, keby to vedela. Ešte včera hovorila, že to vyzerá tak, že

budúci týždeň bude musieť ísť domov, ale ak by jej milosť odišla do Nemecka, zostala by tu a bola by hostiteľkou.

„Jeho lordstvo má manželku,“ povedala Tilda, „ona je hostiteľka.“

„To by lady Lindu nezastavilo,“ odpovedala Rose. „Tvrdila by, že by sa jej mladá milosť kvôli svojmu stavu nemala namáhať. Naozaj vám jej jasnosť nič nepovedala, slečna Taylorová?“

„Ja si myslím,“ ozval sa Moss, ktorý cítil, že v rozhovore je potrebná istá dávka autority, „že toto oznámenie všetkých prekvapilo. Lady Cordwellová skutočne vyzerala veľmi rozladene.“

„Samozrejme. Celé tie roky jej ani nenapadlo opýtať sa, či by mohla ísť do Nemecka,“ povedala Rose. „Teraz bude premýšľať, či o niečo prišla.“

„Ale ak lady Rachel oficiálne neuviedli do spoločnosti, ako sa tam môže stretnúť s ľuďmi?“ opýtala sa slečna Hattová.

„Jeho lordstvo položilo rovnakú otázku. Jej milosť sa vyjadrila, že v nemeckej spoločnosti to nie je problém,“ povedal Moss. „Spomenula tiež, že veľkvojvoda z Hesenska bude v Dramstadte s veľkou skupinou a že všetci z Wachturmu budú pozvaní na ich veselice. To by bola pre lady Rachel výborná príležitosť.“

„Jej jasnosť však o veciach nikdy nerozhoduje impulzívne,“ namietla Rose.

„To, že o tom nikto z vás nevedel, neznamená, že to bol impulz,“ povedal Hook, komorník jeho lordstva. „Ja som vedel o všetkom.“

Slúžky sa naňho so záujmom pozreli, ale Rose reagovala pohrdavo. „Ach, nič ste nevedeli! Len sa snažíte byť dôležitý. Vám by jej milosť nič nepovedala!“

„Ale povedala by to jeho lordstvu a jeho lordstvo predo mnou nemá žiadne tajomstvá.“

Crooks vyzeral šokovane a urazene. Bol Gilesovým

komorníkom, až kým ho James Hook nevytlačil na nižšiu pozíciu komorníka pána Sebastiana, ktorý sotva potreboval služby dobre vyškoleného sluha. „Jeho lordstvo sa vám zdôveruje?“ povedal chrapľavým hlasom.

Slečna Taylorová síce nemala rada Crooksa, no Hooka priam nenávidela. „Nevenujte mu pozornosť, pán Crooks. Rose má úplnú pravdu – James sa len nafukuje.“

„Pre vás som pán Hook, slečna Taylorová,“ povedal nahnevane. „Už nie som sluha. A džentlmen si môže vybrať, komu sa chce zveriť, bez toho, aby si od vás pýtal povolenie.“

„Jeho lordstvo pôsobilo rovnako prekvapene ako ktokoľvek iný,“ pochybovačne zatiahol Moss.

Slečna Taylorová však s Hookom neskončila. „V deň, keď sa lord Stainton zdôverí obyčajnému poskokovi, ako ste vy, pán Hook, štyria jazdci apokalypsy prídu po ceste z Canons Ashmore a usporiadajú veľké stretnutie na trávniku.“

To upútalo pozornosť pána Mossa. „Existujú pochybnosti o tom, či sú štyria jazdci skutočne kresťanskou ideou, slečna Taylorová. Kniha *Zjavenia* má svojich kritikov...“

Pani Websterová zasiahla. Pán Moss vlastnil encyklopédiu s názvom *Univerzálne vzdelanie od A po Z* a jeho záľuba citovať útržky z knihy sa nikdy nestretla so všeobecným nadšením. „No, som si istá, že o tom budeme čoskoro počuť. Čakajú nás prípravy a balenie. Vždy sa tešíte do Nemecka, však, slečna Taylorová?“

„Domácnosť vo Wachturme je vedená dobre,“ pripustila. „Ale v zime tam býva veľmi chladno. Zaujímalo by ma, čo moja pani urobí s kožušinou pre lady Rachel. Určite ju bude potrebovať. Radšej sa po raňajkách pozriem do skrine s kožušinami, či by si odtiaľ nemohla niečo požičať.“

Pri príprave a balení nastal zmätok. Rachel nemala žiadne vhodné šaty, a tak musela každá schopná žena v dome

ušiť dostatok oblečenia, ktoré by jej vydržalo, až kým nebudú môcť zavolať nemeckých krajčírov. Služky si pichali ihlami do nezvyknutých prstov a nadávali, keď prišivali stuhu a čipky na obyčajnú spodnú a nočnú bielizeň. Krajčírka z dediny priniesla bal látky, z ktorého ušili dvoje teplých cestovných šiat. Lady Staintonová jej požičala sobolí kožuch trojštvrтинovej dĺžky - nízkej Rachel siahal až po zem - spolu s klobúkom a rukávnikom.

„Bojíš sa?“ opýtala sa Alice svojej sestry, keď Daisy na posteľ položila kopy bielizne, ktorú mala Rose pobaliť. „Všetci tí noví ľudia, ktorých stretneš. Kráľovská rodina a ostatní.“

„Trochu,“ priznala sa Rachel. „Ale skôr sa teším. Teta Vicky a strýko Bobo sú veľmi milí, takže som si istá, že sa mi tam bude páčiť.“

„Stretneš sa s veľkovojskom z Hesenska,“ pripomenula jej Alice. „Vieš, že je to vnuk kráľovnej Viktórie.“

„Mama hovorí, že Ernie Hesse je veľmi priateľský a veselý.“ Páčilo sa jej, že ho mohla nazvať Ernie Hesse, akoby ho poznala. „Aj keď ho trochu odsudzuje, keďže je rozvedený. Kráľovná Viktória mu však dala povolenie, takže nikto nemôže protestovať.“

„Ako môže organizovať zábavy, keď je rozvedený? Na to predsa musí mať hostiteľku.“

„Teta Vicky vo svojom liste hovorí, že hostiteľkou bude jeho sestra Irene. Je to princezná, manželka princa Henryho z Pruska. Jeho druhá sestra je rumunská kráľovná a tretia je ruská veľkovojskodyňa. Som zvedavá, či tam budú.“

Alice sa zasmiala. „Preboha! Však stuhneš od strachu!“

„Nestuhne,“ zasiahla Rose. Dievčatá poznala od detstva a mohla si tak dovoliť slobodne reagovať. „Bude sa správať tak, ako sa má, určite bude veľmi obľúbená a dobre sa zabaví. Nedráždite ju, lady Alice.“

„Nechcem ju nahnevať. Ale veľkovojskovia a princovia - to je trochu iné ako...“

Vetu nedokončila, ale Rachel vedela, čo chcela povedať. *Victor Lattery*. Zamilovala sa do neho pred rokom – bola to jej prvá láska, jej prvé tajné bozky. Veselo odišiel do Ameriky a vyzeral, akoby ani trochu nelutoval, že sa s ňou musel rozlúčiť. Až doteraz pre neho celú zimu smútila. Pokrútila hlavou a povedala: „Chcem, aby to bolo iné.“

Alice si pomyslela: *Prekonala to*. Bola rada. Vždy bola toho názoru, že Victor za to nestojí.

„Aj vy prídete na rad, lady Alice,“ povedala Rose, ktorá si myslela, že Alicino mlčanie spôsobila závišť.

„Mne to neprekáža,“ povedala Alice. „Ja som rada doma. A zvyšok poľovnickej sezóny by som si za nič na svete nenechala ujsť.“

Nedávny sneh, ktorý prerušil lov, sa už takmer úplne roztopil a zotrval len v tieni stromov. Mráz predošlú noc bol ostrý: trblietal sa v kôre konárov a v stopách sa nachádzala vrstva ľadu, ktorá praskala ako streľba z ručných zbraní pod údermi konských kopýt. Kyprá slnečná guľa sa s námahou vymanila zo siete holých korún stromov a jej horúce oranžové svetlo premenilo mrazivý diamant na oheň. V dutinách zanechalo kobaltové tieň, ktoré vytvorili studenú modrú kvapalinu.

Od Alice bolo priam hrdinské, že sa rozhodla vziať Lindine deti na preteky. Osemročná Arabella nebola zlá jazdkyňa, ale šesťročný Arthur ešte stále jazdil s vodiacim popruhom. Na dvoch klusajúcich poníkoch, Sušienke a Zimomriavke, neboli oveľa pohyblivejší než chodci. Alice sa obetavo vzdala príjemného dňa na poli, aby sa mohla starať o svoju neter a synovca.

Aj Giles sa zachoval hrdinsky a dovolil Linde nechať deti v Ashmore, aj keď boli spolu s manželom zbalení na odchod. Povedal jej na rovinu – Linde totiž nemalo zmysel niečo naznačovať, keďže dokázala ignorovať čokoľvek rafinovanejšie ako priamy príkaz –, že bude musieť odísť,

keď mama a Rachel pôjdu do Nemecka. Bolo to v záujme detí, a nie pre jej dobro. Giles ich ľutoval.

Linda do Ashmore nikdy nebrala detskú slúžku, keďže očakávala, že sa o deti postará Daisy. „Miluje deti,“ povedala. „A keď Rachel odíde, nebude mať čo robiť. Som si istá, že Alice nepotrebuje pomoc.“

V skutočnosti však Daisy malých Cordwellovcov nemala rada. Hoci ich umývala, obliekala a krmila, nechápala, prečo by ich mala ešte aj zabávať. Najradšej by bola, keby zostali v škôlke s knihou a prísnyim zákazom pohybu. Dievčatá ich ľutovali a občas mali pocit, že ich musia zachrániť. Pri poslednej návšteve ich začali učiť jazdiť. Teraz im Alice impulzívne navrhla, že ich vezme na poľovačku.

Tie prebiehali u lorda Shacklocka na vedľajšom pozemku Ashridge Park. Popolavé údolie sa zmenilo na svieže lúky, takže tu na rozdiel od zámku Ashmore, ktorý nemal veľa prilahlej rovinatej pôdy, bol dostatok miesta na poriadnu poľovačku. Kôň Faraón bol plný energie aj napriek tomu, že deň predtým veľa cválal. Alice túžobne myslela na lov, zatiaľ čo Arthurovi neprítomne pripomínala, aby sedel vzpriamene a zvieral kolená.

Len čo zabočili k bráne parku, Faraón zdvihol hlavu, nozdry sa mu rozšírili a zaerdžal tak hlboko, až mu otriaslo bokmi. Presne vedel, čo ho čaká.

Arabella zareagovala: „Čo je s ním? Prečo vydáva ten zvuk?“

„Len sa teší, to je všetko. Cíti pach psov.“

„Znie to veľmi hlúpo,“ povedala Arabella. „Som rada, že môj poník to nerobí.“

„Dávaj si pozor na opraty,“ pripomenula jej Alice. „Sú to slučky! Ak by sa Sušienka rozbehla, nemala by si nad ňou žiadnu kontrolu.“

„To by Sušienka nikdy neurobila,“ vyhlásila Arabella. Presne v tej chvíli však Sušienka zachytila vzrušujúcu vô-

ňu vo vzduchu, a keď si uvedomila, že jej jazdec nedáva pozor, začala svižne klusať po ceste.

Alice chvíľu trvalo, kým sa jej podarilo dostať pobúreného Faraóna pod kontrolu a Arabella medzitým zmizla za zákrutou. Spolu s Arthurom ju nasledovala pomalým klusom a bála sa, čo nájde.

Na štrkovom nádvorí pekného starého domu, plného koní a jazdcov, stála svorka, ktorá kývala zadkami a bola priviazaná bičmi. Sluhovia roznášali okrúhle podnosy s horúcimi koláčmi a poháre s prípitkom na rozlúčku. Axe Brandom pomáhal Arabelle nájsť stratený strmeň, zatiaľ čo Sušienka oňuchávala jeho vrecká s maškrtami. Axe bol pomocný kováč v dedine a poznal každého koňa v okolí.

„Teraz, slečna Arabella,“ vysvetľoval, „musíte takto chytiť uzdu – vidíte? Nie príliš tesne ani príliš voľne. Poník tak vie, že ho máte pod kontrolou.“

„Celou cestou som jej to hovorila,“ povedala Alice.

Axe pustil Sušienku, zložil si klobúk a podišiel k Alice. Položil ruku na Faraónov krk. Tmavý grošák pritlačil nos k Axovmu uchu, fúkol naňho a ponad jeho plece ďalej vyjavene hľadel na okolie. Axe sa usmial na Alice. „Už od brány som vás počul prichádzať.“

„Človek by si myslel, že nikdy v živote nevidel psy. Ďakujem, že ste chytili Sušienku.“

„Vôbec som ju nechytal,“ povedal Axe. „Prišla priamo ku mne.“ Obzrel sa za Alice. „Dnes s vami nie je Josh?“

Josh, paholok Rachel a Alice, bol Axov brat.

„Má druhého Richardovho koňa,“ vysvetlila Alice. „Richard si vzal Rachelinu Hviezdu a potom ju zamení za Kittinho Apolóna. Má šťastie, že je taký ľahký. Josh bude musieť s Hviezdou kráčať domov – po behu ho nebude chcieť nosiť.“

„Vždy ju môže niekde nechať a doviezť ju neskôr. Ja by som to tak urobil,“ povedal Axe a jemne odsunul Faraóna, zatiaľ čo vykastrovaný kôň mu priateľsky žul zlato-